

Glumă

Aurii ca soarele
Vreau să-i fie ȳpletele,
Să-l iubească fetele.
Ochii lui, — aș vrea să fie
Cum îi bolta azurie ;
Gura lui — ca trandafirul,
Să te-alinte ca zefirul....

Fetele să le dea gata
Cum acuma face.... tata....

Iar de-i fata, — las'o bruna
Ca o noapte fără luna....
Ochi și reți și galeși fa-i,
Cum le place la flăcăi.
Gura?... cum'ei ști... Să iasă
Fata mea cea mai frumoasă, —

În băieți să deie iama,
S'o răzbune și pe... mama,!

Marea

Sus albastru, jos albastru
 Cit te uiți departe'n zare,
 Nesfîrșit, nemărginire,
 Numai cer și numai mare.

Și de n'ar vui pietrișul,
 Valul mării cînd îl bate,
 Ar fi liniștea sinistă
 Intr'ășa singurătate....

Cum stau eu, pe gînduri dusa
 Și mă uit în largul mării,
 Abia văd tremurul apei
 Și'n amurgul sur al sării,

Parcă eu mă simt pornita
 Și de valuri dusă 'n zare,
 În spre nesfîrșit, departe,
 Unde-i numai cer și mare.

Monte-Carlo, 1904

Cutremur

Cu-a ta inimă de lavă
 Și cu ochii tăi aprinși,
 Nu ești oare vr'o bucată
 Din vulcanii-acuma stînși?

Ca și dinșii, ochi-ți negri
 Arunc' flacări și scînteii,—
 Ca pămîntul mă cutremur
 Cînd aproape sînt de ei.

Paris, 1894

Cornelia din Moldova